

каръ да отида кждето да е. Пита може ли чл сѣ направи нѣкои съюзъ съ черногорци, боснянци и сърбитѣ, защото тукашнитѣ вестници често пишатъ за бой съ турцитѣ, та съ общи сили да се изгони неприятеля.

Друго: отъ 1. X. 1873 год. съобщава, че на чехитѣ сж били дадени нѣкакви права, но останали неизпълнени само на книга както е нашия църковенъ въпросъ. Затова се избрали отъ всѣки градъ и село по единъ представител, които да се яватъ предъ императора Иосифъ, на утрешния день, но предполага да излѣзе пакъ несполучливо, защото много мъчно е човѣкъ, който е наученъ да владѣе, после да даде право на своя робъ. Съжелява ако действително, ако вестника Независимостъ е спрени и се научава, че Каравеловъ желае да отиде въ Русия на служба.

Друго: отъ 9. X. 1873 год. повтаря за горѣказаня съюзъ заедно съ България. Това го писало официалния Виенски вестникъ „Prese“.

Отъ 14. X. с. г. отговаря на редактора на в-къ „Право“ Найденовъ, който е критикувалъ въобще комитета: частнитѣ каприци да си останатъ на страна; съ друго иска помощъ и ще изпрати прахъ за тайни писма.

Писмо отъ 19. XII. 1873 год. съ което съобщава, че още 12 дни и сегашната 1873 год. ще се скрие въ безконечното пространство и прави много умни заключения за изтеклата, като я прокллина, а благопожелания за новата. Писмото е много дълго и много патриотично. Нека преминалото ни бжде урокъ, мека при новоназначено дѣло имаме въ предъ видъ миналото.

Писмо отъ 11. I. 1874 год. съ което по никакъвъ начинъ се не съгласява на мнението на Хитовъ, който искалъ да навлезе вжтре въ българско. Сждбата на нашия народъ е горчива, жертви се дадоха и ще се дадатъ, но съ жертвитѣ трѣбва да има сполука, не да отиватъ безъ никакъвъ успѣхъ, като съжелява за Левски, Д. Общи и др. Прѣпоръчва му да стои